

KAPITAŁ NARODOWY

Założenia programowe

Nowej Demokracji TAK

Część IV. Ochrona środowiska

Szanowni Państwo,

Treści zaprezentowane poniżej są tylko i wyłącznie propozycją – bazą – do szeroko zakrojonej debaty obywatelskiej. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy i gorąco zachęcamy do wspólnej dyskusji w naszych mediach społecznościowych.

Dziękuję moim koleżankom i kolegom z partii za profesjonalną pomoc merytoryczną w tworzeniu tego programu. Bez Waszego wsparcia nie byłoby tego wszystkiego.

Życzę miłej lektury.

Z wyrazami szacunku,

Piotr Chmielowski

Przewodniczący partii

Nowa Demokracja TAK

IV. OCHRONA ŚRODOWISKA

Na początku XXI wieku świat stanął przed nowym wyzwaniem – ochroną klimatu Ziemi. Wydawało nam się do niedawna, że możemy swobodnie i bez ograniczeń korzystać z zasobów naturalnych naszej pięknej planety. Tę świadomość zburzyła nowa wizja – katastrofa ekologiczna na Ziemi, wynikająca bezpośrednio z działalności homo sapiens.

Od przeszło dekady rośnie świadomość ekologiczna społeczeństw zamieszkujących kontynenty. Często o podejściu, o poziomie i o zaangażowaniu ekologicznym decyduje zamożność państw i ich obywateli.

Polska ma ambicję dołączyć do grona państw z grupy G20 – 20 najbardziej rozwiniętych państw świata. Jesteśmy już w tym gronie pośrednio – jako członek Unii Europejskiej, ale ambicje polityczne są większe.

Realizacja tych ambicji będzie się wiązać z większą odpowiedzialnością – i nie ludźmy się – z większymi kosztami ekonomicznymi i społecznymi.

Co do zasady, zadania w ochronie środowiska i polityki klimatycznej, sprowadzające się do ochrony parametrów życiowych na Ziemi, można podzielić na trzy grupy: działania podejmowane w relacji do krajowych zasobów

przyrodniczych, działania o zasięgu europejskim oraz działania o zasięgu globalnym.

Zadania w ochronie środowiska – Polska

Pozycja geopolityczna Polski determinuje naszą politykę klimatyczną. Mamy dwóch dużych, strategicznych sąsiadów i partnerów biznesowych, którzy już są w grupie G20, mamy dostęp do morza, mamy zasoby naturalne – lasy – które są naszym najcenniejszym atutem.

W tym miejscu należy koniecznie podziękować spółce Lasy Państwowe za odpowiedzialną politykę leśną oraz opiekę nad polskim drzewostanem. Gdyby nie działalność tej spółki, Polska byłaby całkowicie komercyjnie wylesiona.

Czym więcej lasów, tym więcej aktywnej biomasy w bilansie CO₂ w ujęciu europejskim. Tak więc celem Nowej Demokracji TAK jest zwiększenie lesistości o co najmniej 3% w skali kraju w ciągu najbliższej dekady. Docelowo w perspektywie 15 lat – o kolejne 3%. Według analiz, maksymalny potencjał lesistości kraju to 42% powierzchni lądowej Polski.

Należy zalesić wszystkie możliwe i dostępne nieużytki rolne, szczególnie w okolicach dużych miast i metropolii, tak by w perspektywie 30 – 50 lat powstały duże kompleksy leśne o charakterze rekreacyjnym.

Aby zrozumieć ten cel, należy przeanalizować historycznie program „Płuca dla Śląska”, realizowanego w latach 80-tych XX wieku. I powtórzyć w skali kraju.

Należy zwrócić uwagę, że inwestycje dziś poczynione dadzą „owoce” dopiero za około 80 – 100 lat. A dzisiaj produkcja drewna w Polsce oparta jest w dużej mierze o zasadzenia, które poczyniono przed II Wojną Światową.

Jeżeli chodzi o gatunki drzewostanu, leśnicy dysponują potężną empiryczną wiedzą w temacie kreacji i utrzymania drzewostanów w polskim klimacie, z uwzględnieniem jego przyszłych zmian w perspektywie długookresowej. I można spokojnie planować zasadzenia z uwzględnieniem zmian klimatycznych.

Kolejnym wyzwaniem, wprowadzonym do wielu programów klimatycznych europejskich i światowych, jest kwestia retencji wody. Wraz ze wzrostem globalnej temperatury i długoterminowych zmian w pogodzie, należy się spodziewać długich okresów suszy i niedoboru wody. Szczególnie w okresie letnim.

Dlatego niezbędne jest poczynienie inwestycji w zabezpieczenie przeciwpowodziowe i utrzymanie retencji poprzez spiętrzenia wszystkich dużych rzek w Polsce.

Nasz program przywrócenia żeglowności Odry uwzględnia ten aspekt w całym dorzeczu – tworzy retencję, którą będzie można wykorzystać w rolnictwie i zaspokajaniu potrzeb przyrody, w okresie do 3 miesięcy bez opadów, jednocześnie stwarzając warunki do pełnej ochrony przeciwpowodziowej.

Na pozostałych ciekach wodnych należy pogodzić interesy żeglowności (tam gdzie jest możliwa i potrzebna) oraz mikroretencji.

Bezwzględnie należy zadbać o mikroretencję w kontekście zachowania bioróżnorodności i stworzenia warunków do hodowli ryb (pod kątem zachowania rybostanu, nie w ujęciu komercyjnym).

Ze względu na to, że Polska jest w większości krajem nizinnym, ciekły wodne nie mają dużych różnic wysokości w swoim biegu oraz dużej prędkości przepływu. Ciągłe jednak wody te mają potencjał energetyczny i należy go wykorzystać. Implementacja mikro hydroelektrowni przepływowych lub stworzenie infrastruktury do powstania takich – ten cel musi być uwzględniony w systemie reformy wód. Częściowo temat ten był poruszony przy okazji energetyki – zresztą stąd mają pochodzić środki na realizację tych zadań.

System spiętrzenia i retencji wody rozwiąże problemy niedoboru wody i suszy w rolnictwie. Szeroko ten aspekt zostanie omówiony w dziale rolnictwa. Tutaj należy zwrócić uwagę tylko na fakt, że preferowane będą rozwiązania ekologiczne i bioróżnorodne.

Bioróżnorodność

Nie trzeba być specjalistą, aby wiedzieć, że piramida pokarmowa (łańcuchy pokarmowe) są tak skonstruowane przez naturę, że każdy gatunek jest jednocześnie: i łupem, i łowcą. Oraz, że kluczową sprawą w utrzymaniu równowagi w tym łańcuchu jest jedność miejsca i czasu. Jeżeli zabraknie jednego ogniwa – wszystkie następujące odczują tego konsekwencje. Dlatego tak ważnym jest świadomie prowadzona polityka bioróżnorodności gatunków w relacji do terytorium i czasu.

Obsianie pola o powierzchni około 200 ha jednym tylko gatunkiem rośliny – np. rzepakiem – jest z punktu widzenia bioróżnorodności katastrofą ekologiczną, nawet jeżeli dotyczy terytorium o zbilansowanym ekosystemie.

Przykłady nieodpowiedzialnych ingerencji ludzkich w przyrodę i ekosystem można mnożyć bez końca.

1. Zakaz wypasu owiec na halach tatrzańskich doprowadził do zaniku wielu gatunków endemicznych roślin.
2. Wsadzenie świerkiem gigantycznych powierzchni Puszczy Białowieskiej w latach 30-tych XX wieku doprowadziło do plagi kornika, który normalnie w tych warunkach nie występuje. A jedynym „lekarstwem” było fizyczne usunięcie chorych drzew.
3. Utrzymywanie na listach gatunków chronionych gatunków zwierząt, które nie występują w Polsce lub nie da się rozpoznać ich występowania¹.
4. Przełowienie wszystkich akwenów i cieków wodnych, które doprowadziło do zaniku naturalnych łańcuchów pokarmowych, co w konsekwencji powoduje naturalny zanik regeneracji biomasy,
5. Generacja wiatrowa – infradźwięki emitowane przez ekologiczne wiatraki zmieniają skład entomofauny.

Łowiectwo

Innym aspektem nierozzerwalnie związanym z bioróżnorodnością jest łowiectwo². Polska ma olbrzymie tradycje w tej materii, co nie powinno być

¹ Przykład: sówka puszczykówka (*Ksylomka Striks*).

² Łowiectwo obejmuje wiele zagadnień, w tym gospodarkę łowiecką (zespół planowanych czynności mających na celu racjonalne gospodarowanie zwierzyną), ochronę środowiska naturalnego, a także strzelectwo myśliwskie, kynologię, trofeistykę, kulturę łowiecką (w tym etykę, tradycje, kult patronów), kolekcjonerstwo,

przeszkodą (a powinno być wręcz atutem) w argumentacji nad systemową zmianą polityki gospodarowania zwierzyną łowną. Do obowiązków kół łowieckich będzie należało dbanie o zachowanie równowagi ekosystemowej i biotopów zwierzyny łownej w długiej perspektywie czasowej. A krajowa reprezentacja samorządu łowieckiego będzie odpowiedzialna za realizowanie polityki państwa w tym zakresie.

Wnioskujemy, aby znowelizować prawo ochrony gatunkowej. Wraz z gatunkiem musi być chroniony jego biotop w całości. Oczywiście nie będzie to dotyczyć gatunków wędrownych. Na Śląsku znane jest jedno stanowisko występowania chronionego gatunku motyla: osadnika wielkookiego (*Lopinga achine*), który występuje w tym miejscu masowo. Znalazł doskonałe warunki bytowe, ze względu na to, że las w którym żyje ma poszycie trawiaste, co z kolei jest idealnym siedliskiem dla gąsienic. Jednak lokalne leśnictwo prowadzi gospodarkę leśną polegającą na wycince 80 + letnich okazów drzew a na ich miejsce sadi nowe. W ramach planowej gospodarki leśnej. Zmiana tego ekosystemu powoduje wymarcie traw, co z kolei ma wpływ na populację gąsienic i ergo – wspomnianego motyla. Niszcząc biotop niszczymy gatunek chroniony.

Kolejnym elementem koniecznym do analizy i rozwiązań systemowych jest wpływ gospodarki agrarnej na przyrodę. Wyłącznie zrównoważone z preferencjami do upraw ekologicznych jest w stanie powstrzymać biodegradację naszego kraju. Dlatego należy przedstawić ściśle wytyczne co do typu i formy upraw.

Bardzo ważnym czynnikiem regulującym politykę klimatyczną jest kwestia emisji CO₂. Aby w pełni zrozumieć rolę nadprodukcji dwutlenku węgla w skali

wystawiennictwo łowieckie i wiele innych zagadnień. Bardzo ważną dziedziną łowiectwa jest gospodarka obejmująca między innymi regulację liczebności zwierzyny i selekcję poprzez polowania oparte na ścisłym planowaniu łowieckim.

globalnej, należy zawsze pamiętać, że jest to gaz niezbędny w procesie fotosyntezy. Co nie znaczy, że zwiększanie jego ilości w atmosferze pozostaje bez wpływu. Jest to gaz cieplarniany odpowiedzialny za wzrost temperatury atmosfery kuli ziemskiej. Należy podjąć bezwzględne i trwałe działania w celu ograniczenia emisji CO₂. Rozwiązaniem tej kwestii jest realizacja Kapitału Narodowego w zakresie jego filarów – energetyki (generacja jądrowa), infrastruktury transportowej (masowy przewóz pasażerów i towarów), maksymalnie możliwego wydłużenia łańcucha produkcyjnego wyrobów (transport lokalny, nie międzynarodowy). Należy również pamiętać, że emisja CO₂ występuje na skutek spalania wszelkich paliw konwencjonalnych: węgla, ropy i jej pochodnych, drewna, gazu ziemnego i innych gazów. Ale również w ramach spalania biopłynów, biogazu i biomasy.

Ogromne ilości gazów uznawanych za cieplarniane generuje rolnictwo – hodowla zwierząt.

Pozostałe aspekty, nad którymi należy się pochylić, to:

- analiza oddziaływania pojazdów elektrycznych na swoje otoczenie w kontekście zmian elektromagnetycznych a warunkami biologicznymi do życia – sprawa konieczna przed wprowadzeniem elektromobilności na masową skalę³,
- naturalna, nie generowana przez człowieka, emisja gazów cieplarnianych, w tym CO₂, którą naszym zdaniem należy uwzględnić w bilansie i rozwiązaniach systemowych⁴,
- podjęcie intensywnych studiów i działań nad nowoczesnymi technologiami i paliwami – w szczególności wodoru, który jest w naszym mniemaniu

³ Historycznie błąd taki popełniono przy generacji wiatrowej – nie przewidziano i nie sprawdzono oddziaływania infradźwięków na entomofaunę, co trwale zaburza ekosystemy.

⁴ Naturalny pożar syberyjskiej tajgi i tundry w 2021 roku wygenerował więcej CO₂ niż globalna gospodarka w tym samym czasie.

optymalnym paliwem przyszłości. Jednak do czasu opracowania i wdrożenia efektywnych rozwiązań w napędach wodorowych – w kolejnictwie, transporcie drogowym pasażerów i towarów, lub w transporcie wodnym i morskim – należy wykorzystać potencjał najbardziej neutralnej środowiskowo generacji jądrowej,⁵

- dostęp do uzdatnionej wody pitnej (kanalizacja) dla wszystkich obywateli,
- oczyszczanie ścieków miejskich i przemysłowych – oczyszczalnia w każdej gminie.
- inwestycje neutralne środowiskowo – nowobudowane lub modernizowane inwestycje infrastrukturalne, jak również budownictwo przemysłowe, usługowe i mieszkaniowe, muszą spełniać warunek neutralności środowiskowej. Z jednej strony dbałości o bilans energetyczny i tzw. ślad węglowy, z drugiej strony o uwzględnienie „rekompensaty” środowiskowej za ingerencję w „naturę”.

Budowa wiaduktu autostradowego zaburza naturalną przestrzeń krajobrazu i narusza „tkankę” lokalnej biosfery. Powoduje mierzalne straty środowiskowe. W projekcie i na etapie realizacji inwestycji musi być uwzględniona „rekompensata” na rzecz środowiska – czyli np. budowa małego zbiornika retencyjnego do absorpcji i redystrybucji wody deszczowej, zalesienie terenu, zabezpieczenie ścieżek dla swobodnej migracji zwierząt.

W przypadku inwestycji na terenach zurbanizowanych, należy zadbać o proporcjonalny udział tzw. terenów zielonych do całości inwestycji.

⁵ Napęd jądrowy w transporcie morskim – kontenerowym i masowym.

Zadania w ochronie środowiska – Europa i świat

Głównym wyzwaniem omawianym przez wszystkie gremia europejskie jest tzw. emisja CO₂. Trudno się dziwić, że w gronie państw europejskich i członków UE znajdują się państwa o relatywnie niskiej emisji, głównie z historycznego wyboru źródła generacji energii elektrycznej – bezkonkurencyjnym prymusem jest tu Francja, gdzie ponad 70% prądu powstaje z atomu.

Niejako „naturalną” konsekwencją jest fakt, że państwa te są autorami i zwolennikami tzw. Green Deal-u – Europejskiego Zielonego Ładu, który wymusza na innych krajach szybką a wręcz chaotyczną przebudowę swoich systemów energetycznych.

Ani w krótkim, ani w średnim horyzoncie czasowym, dyktat ten jest nie do przyjęcia. Z szacunków Nowej Demokracji TAK wynika, że dopiero po około dwóch dekadach funkcjonowania programu Kapitału Narodowego w pełnym zakresie, będziemy bliscy zeroemisyjności.

Całkowite wyeliminowanie węgla jako paliwa energetycznego, na dzień dzisiejszy – w punktu widzenia geopolitycznego oraz dostępnych technologii – jest prawie niemożliwe. Wszelkie inne narracje w tym temacie są populistyczną demagogią.

Ważną kwestią międzynarodową z punktu widzenia Polski jest porozumienie w sprawie Bałtyku – uratowanie morza przed jego ekologiczną śmiercią.

Należy zainicjować i zobligować kraje leżące w basenie Morza Bałtyckiego o wprowadzenie i egzekwowanie rozwiązań służących przywróceniu warunków do samoregulacji biozasobów tego akwenu.

Długofalową i najrozsądniejszą metodą będzie metoda tzw. dwóch zer. Przykład. Dzisiaj z Bałtyku nie możemy pozyskiwać przemysłowo dorsza. Z powodu jego przełowienia wprowadzono okres ochronny i sztuczne zarybianie w celu odnowienia populacji – czyli mamy zerowy uzysk tego gatunku ryby w gałęzi przemysłu na kilka lat. Po okresie kilku lat od podjęcia tych zadań może okazać się, że ryby przybyło, ale nie na tyle, by odławiać ją przemysłowo. Czyli znowu „zero”. Jednak w tym momencie należy umożliwić wykorzystanie gospodarcze tego zasobu w inny sposób – generując połowy rekreacyjne na małych jednostkach i odłów na małą skalę, na indywidualne potrzeby klienta. Takie rozwiązanie pozwoli ludziom utrzymać się „z morza” bez ryzyka przełowienia gatunku. Zasób dorsza jest wykorzystywany gospodarczo bez ryzyka jego zniszczenia.

Odpady i recykling

Żyjemy w kraju, w którym od bardzo wielu lat nie rozwiązano kwestii recyklingu surowców i materiałów zużytych w skali masowej.

Klasykiem gatunku w wersji polskiej są butelki zwrotne i puste puszki. W tym miejscu zwracamy uwagę na to, że te dwa surowce (produkty) są

najbardziej niebezpieczne pod kątem środowiskowym – a konto czasu rozpadu i całkowitej biodegradacji. Z tajemniczych powodów jest to wielki problem Polski. W innych krajach rozwiniętych kwestie te zostały już dawno rozwiązane.

Nowa Demokracja – TAK ma rozwiązanie tej kwestii – jako kopia modelu szwedzkiego, który według nas sprawdza się najlepiej.

W Szwecji każda klasyczna puszka jest opatrzona znakiem recyklingowym o wartości jednej korony szwedzkiej (w Polsce proponujemy 50 groszy). Jeżeli ta puszka, bez znaczenia gdzie została kupiona, trafi do automatu zbierającego, to maszyna wypłaci równowartość znaku. Wszystkie inne puszki niestandardowe również będą miały znak recyklingowy - kaucję - ale już nie zwrotną.

Nazwijmy to podatkiem ekologicznym (recyklingowym) od opakowania, który niestety potencjalnie podniesie cenę produktu. Jednak jest to niezbędne.

Podobne rozwiązanie należy wprowadzić w przypadku opakowań szklanych i PET. W pierwszej kolejności wytypować 8 typów standardu opakowań i przyznać im zwrotny znak recyklingowy. Do decyzji i dyskusji zostanie ustalenie wartości znaku recyklingowego – czy 50 groszy czy 1 złoty.

Każdy sprzedawca będzie miał obowiązek odebrać i rozliczyć zwrot opakowań standardowych.⁶

Ten model rozwiązania spowoduje, że jeżeli producent zdecyduje się na niestandardowe opakowanie szklane swojego produktu, wtedy z „automatu” jego produkt jest droższy – potencjalnie mniej konkurencyjny – a opłata recyklingowa będzie w całości przerzucona na konsumenta.

⁶ Poprzez sprzedawcę detalicznego rozumiemy osobę, która należy do stowarzyszenia handlu detalicznego.

Ci z producentów, którzy zastosują standardowe typy opakowań zyskują podwójnie – opłata recyklingowa wraca do konsumenta w momencie zwrotu, co pomniejsza de facto cenę końcową produktu i czyni go bardziej konkurencyjnym.

To rozwiązanie niesie za sobą dwie konsekwencje: ustanowienie standardów wpłynie na skuteczność masowego odzysku opakowań.

Drugą konsekwencją – o kapitalnym wręcz znaczeniu – jest zniesienie tak zwanej opłaty produktowej i jej skomplikowanych zasad rozliczania. W tym modelu każde wprowadzone na rynek opakowanie ma wliczoną opłatę recyklingową, uiszczaną przez konsumenta.

Do ustanowienia są jedynie kwoty opłaty recyklingowej opakowań uzależnione indywidualnie od rodzaju, kształtu i materiału, z jakiego są zrobione.

Inna opłata będzie ustalona dla małego szklanego stoika po dzemie, a inna dla butelki PET o pojemności 1,5 litra.

Opłata recyklingowa od opakowań szklanych, opakowań plastikowych oraz metalowych będzie całkowicie zasilać budżet państwa – wydatki na ochronę środowiska – i będzie rozliczana przez producentów zgodnie z ilością wprowadzonych sztuk produktu podobnie jak podatek VAT.

Browar rzemieślniczy potrzebuje opakowanie szklane na swój produkt – butelkę szklaną niestandardową. Kupują je cyklicznie – 100 000 sztuk raz na kwartał. W cenie zakupu. Miesięcznie wprowadzają na rynek 33 000 sztuk produktu. Od każdego sprzedanego produktu – według dokumentów księgowych – są zobowiązani do uiszczenia opłaty 0,50 złotego x 33 000 sztuk. Ta opłata zwiększa jednostkową cenę ich produktu, którą finalnie ponosi konsument. I niezależnie od tego, gdzie finalnie trafi ta butelka – do kontenera zwrotnego, śmietnika publicznego czy do lasu, jej „wpływ środowiskowy” został już opłacony. A rolą państwa jest jak najskuteczniejsze odzyskanie surowca.

Na wszystkie pozostałe opakowania, które nie podlegają klasyfikacji, proponujemy zerową opłatę recyklingową. Dodatkowo zerowa opłata recyklingowa będzie dotyczyła produktów i towarów przeznaczonych na export lub przesunięcie wewnątrzspółnotowe.

Gospodarka odpadami

Metodyka z zakresie tych odpadów, według standardów europejskich sprowadza się praktycznie do dwóch rozwiązań.

- Kopcowanie śmieci na wysypiskach.
- Wysokotemperaturowe spalanie.

Nowa Demokracja TAK optuje, w stosunku do śmieci nie biodegradowalnych, za rozwiązaniem drugim, czyli technologią spalania wysokotemperaturowego.

Wszelkie inwestycje wspierane przez Kapitał Narodowy lub budżet państwa będą ukierunkowane wyłącznie na technologie, w których nie pozostawimy następnym pokoleniom naszych śmieci w formie fizycznej. Mogą się zdarzyć odstępstwa od tego założenia, ale muszą być zatwierdzone po obowiązkowej analizie szeroko środowiskowej.

Opakowania jednorazowe

Kolejnym wyzwaniem są opakowania jednorazowe. Nasze stanowisko jest jednoznaczne – wszystkie te opakowanie, niezależnie od materiału z jakiego są

wykonane, muszą być biodegradowalne. Jednak dokładna analiza potrzeb i oczekiwań powinna być przeprowadzona w dłuższym okresie czasu, tak by umożliwić obywatelom i gospodarce dostosowanie się do tych wymogów. Należy tu też zwrócić uwagę, że bardzo wiele pomocnych analiz i rozwiązań tworzy i generuje Unia Europejska, dla której polityka recyklingowa jest jednym z kluczowych elementów.

Szanowny Czytelniku,

Dziękujemy za zainteresowanie i zapoznanie się z naszymi założeniami programowymi.

Jeżeli chcesz wiedzieć na bieżąco co robimy, napisz do nas na kontakt@nowademokracja.org Dopiszemy Cię do naszego partyjnego newslettera!

Jeżeli uważasz, że wizja i cele Nowej Demokracji Tak mają sens i przewagę nad innymi propozycjami politycznymi, i chcesz abyśmy uparcie pracowali w osiągnięciu ich realizacji, wspomóż nas finansowo.

W tym celu wpłać^{*)} wybraną przez Ciebie kwotę na nasze konto bankowe:

Nazwa banku: Mikołowski Bank Spółdzielczy

nr konta: 67 8436 0003 0000 0026 8255 0001

Odbiorca: Nowa Demokracja – TAK

Ul. Długa 1

43-190 Mikołów

Tytuł przelewu: darowizna na rzecz partii

***) Pamiętaj, że musisz mieć polskie obywatelstwo i musisz podać swoje dane osobowe.**

Jeżeli uważasz, że Twoje poglądy polityczne utożsamiają się z naszymi i czujesz potrzebę zainwestowania swojego czasu i pracy w budowanie nowej, demokratycznej Polski, zapraszamy Cię w nasze szeregi. Wypełnij deklarację członkowską, prześlij do nas, opłać składkę członkowską i działaj z Nami!

WITAMY CIĘ SERDECZNIE !!!

**DEKLARACJA WSTĄPIENIA DO PARTII
NOWA DEMOKRACJA TAK**

Ja niżej podpisana/y :

* imię/imiiona/:.....

* nazwisko:.....

*PESEL:.....

*miejsce zamieszkania:.....

telefon/y:.....

* e:mail:.....

Wykształcenie kierunkowe:.....

● wcześniejsza przynależność do partii politycznych: nazwa, miejscowość, okres, funkcja:

.....

.....

● przynależność do organizacji społecznych, stowarzyszeń i innych organizacji rządowych i pozarządowych:.....

.....

Proszę o przyjęcie mnie w poczet członków partii **Nowa Demokracja TAK**.

Oświadczam, że akceptuję założenia, cele oraz Statut i Program Partii **Nowa Demokracja TAK** i nie będę podejmował/a działań sprzecznych z jej celami i założeniami programowymi.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych na potrzeby związane z realizacją celów statutowych partii **Nowa Demokracja TAK**, zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych.

data, miejscowość, własnoręczny czytelny podpis

UWAGA: * pola obowiązkowe do wypełnienia

- prosimy wypełnić deklarację czytelnie